

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119220957
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8119220957.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa, v spore žalobcu: Mesto Prešov, so sídlom Hlavná 73, 080 01 Prešov, IČO: 00 327 646, právne zastúpený A. B. C., advokát so sídlom D. XX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: ZYGI s.r.o., so sídlom Holubyho 12, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 53 054 962, právne zastúpenému: F. G. A. & G., C., so sídlom B. X, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7C/70/2019-611 zo dňa 16. 10. 2024, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

- Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že je vlastníkom podzemných skladových priestorov zakreslených v Geometrickom pláne v budove súp. č. XXXXX, druh stavby: garáž, zapísanej na LV č. XXX, k.ú. E., postavených na pozemku KN č. XXX/X.
- Podaním zo dňa 17. 07. 2024 žalobca navrhol upresnenie žalobného petitu, domáhajúc sa určenia, že je výlučným vlastníkom nebytového priestoru číslo 1. až 4. podľa znaleckého posudku vyhotoveného znalcom I. E. A. zo dňa 16. 06. 2024, zároveň určenia, že žalovaný je výlučným vlastníkom nebytového priestoru číslo 5. podľa znaleckého posudku I. E. A.. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd prvej inštancie alebo konajúci súd“) zmenu žalobného petitu pripustil na pojednávaní dňa 16. 10. 2024.
- Vo veci samej súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 16. 10. 2024 žalobu zamietol. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- Rozhodnutie súd prvej inštancie právne zdôvodnil ust. § 118 ods. 2, § 120 ods. 1, 2, § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. e/ zákona č. 182/1993 Z. z., o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.
- Vykonaným dokazovaním dospel súd prvej inštancie k záveru, že v predmetnom konaní nemá právomoc rozdeliť stavbu na nebytové priestory. Absencia právomoci súdu má základ aj v povahe rozhodnutia o určení vlastníckeho práva, ktorá má deklaratórny charakter. Pri reálnom rozdelení veci v zmysle žalobného petitu žalobcu de facto vznikajú nové veci ako objekty občianskoprávných vzťahov, preto žiadané rozhodnutie by malo kreačný a konštitutívny charakter, čo je neprípustné.
- Z rozsiahleho dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že sporné podzemné skladové priestory sú súčasťou veci hlavnej - stavby Župného domu, poukazujúc pritom na nasledovné dôkazy:

7. Zo stanoviska Mesta Prešov, stavebného úradu zo dňa 23. 02. 2018, číslo EÚ/3542/2018-KČ, súd prvej inštancie citoval: „Z hľadiska stavebno-technického usporiadania týchto priestorov sa javí, že stavebné konštrukcie uvedených priestorov boli súčasťou pôvodnej zástavby areálu Župného domu. V posudzovaných priestoroch stropnú konštrukciu tvoria plytké valené klenby, čo nasvedčuje, že sú to pravdepodobne konštrukcie pôvodnej zástavby.“

8. Zo stanoviska Krajského pamiatkového úradu zo dňa 15. 08. 2023, číslo G./XXXX-X/XXXXX/XXX, súd prvej inštancie citoval: „Krajský pamiatkový úrad E. na základe dostupných podkladov a miestnej obhliadky konštatuje, že podzemné priestory prístupné z nádvorja od C. J. K. XX L. E. je historický objekt nadväzujúci na pôvodnú zástavbu danej časti stavebného bloku, na čo poukazuje jeho materiálové vyhotovenie, zaklutenie priestorov, tak isto aj dekoratívne prvky fasády. Nadzemné skladové priestory prístupné z dvorovej časti G. K. X L. E. sú novodobou nadstavbou z druhej polovice 20. storočia nedisponujúcou pamiatkovými hodnotami.“

9. Z vyjadrenia Krajského pamiatkového úradu E. zo dňa 30. 01. 2019 konajúci súd citoval: „Predmetná parcela XXX/X, katastrálne územie E. nie je v súčasnosti administratívnou súčasťou vyššie uvedenej národnej kultúrnej pamiatky, avšak v minulosti zachované základné priestory prístupné z dvora objektu Slovenská 40 z ulice Konštantínovej, boli súčasťou úradnej budovy Župného domu ako jej hospodárske zázemie.“

10. Zo záverov znaleckého posudku číslo XX/XXXX, vypracovaného znalcom I. B. M. vyplynulo, že tzv. podzemné skladové priestory sú stavebnou súčasťou stavby súp. č. XXXX, ktorá je zapísaná v registri národných kultúrnych pamiatok pod číslom XXXX/X ako Župný dom na parcele KN C číslo XXX/X s dátumom vzniku v roku 1790. V registri národných kultúrnych pamiatok je zapísaná aj stavba súp. č. XXXX ako Župný dom na parcele XXX/X s dátumom vzniku 90. roky 19. storočia. Na obidve národné kultúrne pamiatky bol vypracovaný pamiatkový výskum. Vo výkresovej časti sú tzv. podzemné skladovacie priestory zakreslené ako súčasť národnej kultúrnej pamiatky. Z hľadiska stavebného sú podzemné skladové priestory súčasťou stavby súp. č. XXXX, čo je zrejmé z pôdorysu prízemja. Sú s ňou prevádzkovo prepojené tým, že prístup do jednej tretiny priestorov je možný iba cez budovu súp. č. XXXX. Ústredné vykurovanie aj elektrický prúd v tzv. podzemných skladových priestoroch sú napojené na rozvody v budove súp. č. XXXX. Klenba v pravom priestore dielni podzemných skladových priestorov je v celej dĺžke položená na nosnom múre stavby súp. č. XXXX, to znamená, že nie je možné tzv. podzemné skladové priestory oddeliť od stavby súp. č. XXXX bez toho, aby nedošlo k ich poškodeniu, zrúteniu klenby a celej stavby. Niet pochýb o tom, že tzv. podzemné skladovacie priestory sú pozostatkom z pôvodného súboru stavieb Župného domu, konkrétne väznice, ktorej nadzemné podlažia boli zbúrané a na ich mieste bola postavená garáž súpisné číslo XXXXX. Došlo teda k tomu, že stavba garáže bola postavená na stavbe týchto podzemných skladovacích priestorov. Tzv. podzemné skladovacie priestory sú pozostatkom pôvodnej budovy, ktorá bola súčasťou komplexu budov N. O. tiahnuceho sa od ulice Slovenskej až po ulicu G.. Z hľadiska stavebného sú tzv. podzemné skladové priestory súčasťou stavby súp. č. XXXX, čo je zrejmé z pôdorysu prízemja. Sú s ňou prevádzkovo prepojené tým, že prístup do jednej tretiny je možný iba cez budovu súp. č. XXXX.“

11. Obdobný záver pre súd prvej inštancie vyplynul aj z vyjadrenia I. E. C. z novembra 2015 týkajúci sa asanácie objektov garáž na ulica Konštantínova v Prešove na parcele č. XXX/X F. XXX/X: „Stavebný objekt je cca z dvoch tretín založený nad garážami, respektíve skladovými priestormi so vstupom zo susednej parcely č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, ktoré sú súčasťou N. O. na ulici C. K. XX. Predmetný objekt garáže 2 má spoločné obvodové murivo z južnej strany so N. O. a z juhozápadnej strany s administratívnou budovou, ktoré sú ako je to uvedené v stanovisku Krajského pamiatkového úradu zapísané v zozname pamiatkového fondu v registri nehnuteľných kultúrnych pamiatok.“

12. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol neúspešný, preto bol povinný nahradiť úspešnému žalovanému trovy konania v rozsahu 100%. Pri rozhodovaní o trovách konania súd za rozhodujúce vzhliadol to, že žalobca zmenil žalobný petit oproti pôvodne podanej žalobe v roku 2019 a zotrval na ňom, napriek skutočnosti, že žalovaný vo svojich písomných podaniach, ako aj prednesoch na pojednávaní poukazoval viackrát na nemožnosť vyhovieť takto formulovanému žalobnému petitu. Za týchto okolností bol súd toho názoru, že je dôvodné priznať náhradu trov konania žalovanému, zároveň, súd nevzhliadol dôvod pre aplikáciu výnimočného zákonného ust. § 257 Civilného sporového poriadku.

13. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že nebytové priestory, tzv. podzemné skladové priestory sú súčasťou budovy Župného domu, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Nebytový priestor ako objekt právneho vzťahu pritom v čase vyhlásenia rozsudku existoval, čo vyplynulo aj zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX, vyhotoveného znalcom I. E. A.. Znalec len identifikoval reálne v teréne existujúce nebytové priestory, ktoré sú rozdelené už dlhé roky. Podzemné priestory užíva dlhodobo žalobca, nadzemné priestory žalovaný. V rámci súdneho konania však nastal právny problém ohľadne zápisu podzemných priestorov do katastra nehnuteľností, keďže rozsudok o určení, že podzemné priestory sú súčasťou Župného domu, by bol nezapísateľný do katastra. S poukazom na stanovisko Okresného úradu E., odbor katastrálny, dal žalobca vypracovať znalecký posudok č. XXX/XXXX na rozdelenie stavby súp. č. XXXXX na samostatné nebytové priestory, keďže tento postup bol právne aj fakticky najjednoduchší, zároveň preferovaný okresným úradom. Vyjadrenie stavebného úradu k možnosti rozdelenia stavby na samostatné nebytové priestory sa nevyžaduje, keďže nedochádza k stavebným úpravám na predmetnej stavbe, ktorej jednotlivé časti boli postavené pred 01. 10. 1976. S poukazom na závery znaleckého posudku č. XX/XXXX, tiež znaleckého posudku č. X/XXXX žalobca uviedol, že jediným možným spôsobom ako odstrániť stav právnej neistoty bolo autoritatívne rozhodnutie súdu, ktorý by deklaratórne určil, že predmetné nebytové priestory ako boli zakreslené a identifikované v znaleckom posudku č. XXX/XXXX patria do vlastníctva žalobcu. Napadnutý rozsudok preto navrhol žalobca zmeniť spôsobom, ktorý v odvolaní špecifikoval, zároveň si uplatnil náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne navrhol žalobca napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny. Tvrdenia žalobcu o nesprávnych skutkových zisteniach považuje za nepravdivé a nesprávne. Nebytový priestor totiž vzniká a stáva sa predmetom občianskoprávných vzťahov na základe právoplatného rozhodnutia príslušného stavebného úradu. Správnosť toho preukazuje aj vyjadrenie Ústavu geodézie a kartografie katastra zo dňa 14. 08. 2023. keďže zároveň žiadnym rozhodnutím stavebného úradu nebola stavba so súp. č. 11749 rozdelená na nebytové priestory, žalobcom špecifikované nebytové priestory ku dňu vyhlásenia rozsudku bez akýchkoľvek pochyb neexistovali. Na uvedenom nič nemení ani znalecký posudok č. XXX/XXXX, ktorý iba vymedzil možné vnútorné členenie stavby, ktoré je bez príslušného rozhodnutia stavebného úradu bezpredmetné. Deklaratórny charakter žaloby o určenie vlastníckeho práva pritom vylučoval možnosť vyhovieť žalobnému petitu žalobcu, majúci za to, že rozdelením stavby by došlo k vytvoreniu nových vecí. Súd prvej inštancie preto na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, resp. právnenému faktu o neexistencii žalobcom tvrdených nebytových priestorov, pričom na základe toho vec správne právne posúdil. Napadnutý rozsudok navrhol žalovaný potvrdiť ako vecne správny, zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

15. Žalobca v rámci odvolacej repliky opakovane uviedol, že nebytové priestory v budove s.č. XXXXX fakticky existujú. Podstatnou je však skutočnosť, že žalobca sa nemá ako domáhať určenia vlastníckeho práva, len touto žalobou a autoritatívnym rozhodnutím súdu ako záznamovej listiny pre zápis do katastra. Stavebný úrad totiž bez súhlasu žalovaného ako vlastníka stavby nerozdelí budovu na nebytové priestory. Tým je daný naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení. Stavba je v teréne fakticky rozdelená na viaceré miestnosti, preto by rozdelením stavby nedošlo k vytvoreniu novej veci. S poukazom na stanovisko Okresného úradu E., katastrálny odbor zo dňa 14. 03. 2024 predložil žalobca znalecký posudok č. XXX/XXXX, pritom vyjadrenie stavebného úradu k možnosti rozdelenia stavby sa nevyžaduje. Jediným možným spôsobom ako odstrániť stav právnej neistoty by preto bolo autoritatívne rozhodnutie súdu, ktorý by deklaratórne určil, že predmetné nebytové priestory ako boli zakreslené a identifikované v znaleckom posudku č. XXX/XXXX patria do vlastníctva žalobcu. Na odvolanom návrhu žalobca zotrval.

16. Žalovaný v rámci odvolacej dupliky zopakoval, že nebytový priestor vzniká a stáva sa predmetom občianskoprávných vzťahov na základe právoplatného rozhodnutia príslušného stavebného úradu. Akékoľvek vnútorné členenie stavby je bez príslušného rozhodnutia stavebného úradu bezpredmetné a nezakladá existenciu samostatných nebytových priestorov. Konanie o určení vlastníckeho práva má pritom výlučne deklaratórny charakter, v ktorom súd nemá právomoc rozdeliť stavbu na nebytové

priestory a de facto tým vytvoriť nové veci. Žalobca ako dominus litis vymedzil predmet sporu, a tento bol súd povinný posúdiť a rozhodnúť v súlade so zákonom a princípom právnej istoty, pritom dospel k správny skutkovým záverom a vec aj správne právne posúdil. Neexistuje žiaden dôvod pre zmenu či zrušenie rozsudku.

17. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj ako „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 363 a § 365 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru o splnení predpokladov pre zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Prijatý záver argumentuje pritom odvolací súd nasledovne.

18. Po oboznámení sa s obsahom preskúmaného spisu je zrejmé, že predmetom sporu sú garáže súp. č. XXXXX, zapísané na LV č. XXX, k.ú. E., postavené na pozemku KN č. XXX/X a administratívne vedené vo vlastníctve žalovaného. Podľa vykonaného dokazovania budova garáží pozostáva z dvoch podlaží. Podzemné, resp. pozemné podlažie užíva v súčasnosti žalobca a len jemu je prístupné z ulice C.. Nadzemné podlažie užíva v súčasnosti žalovaný a len jemu je prístupné z ulice G.. Jednotlivé podlažia budovy garáží boli zároveň postavené so značným časovým odstupom. Po bombardovaní väznice, ktorá bola súčasťou Župného domu, postavil právny predchodca žalovaného novú stavebnú konštrukciu. Sporné však medzi stranami ostalo, či postavením novej (ďalšej) stavebnej konštrukcie došlo zo strany právneho predchodcu žalovaného k spracovaniu veci, alebo budova garáží pozostáva z dvoch samostatných stavieb, ktoré stavebnotechnicky sú stavbou na stavbe. Uvedené rozlíšenie sa javí relevantné v kontexte posúdenia pozemných skladových priestorov ako súčasti Župného domu, tiež v kontexte potreby rozdelenia jednej celistvej stavby na viacero nebytových priestorov, či napokon v kontexte možnosti zápisu vlastníckeho práva do evidencie katastra nehnuteľností.

19. Z hľadiska formulácie zmeneného žalobného petitu možno usudzovať, že žalobca inklinuje k názoru o jednej stavbe garáží, ktorú mieni rozdeliť na jednotlivé nebytové priestory a určiť k nim vlastnícke právo podľa faktického stavu ich dlhodobého užívania, reflektujúc pritom stanovisko Okresného úradu E., katastrálny odbor. Súd prvej inštancie každopádne žalobu zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nemá právomoc rozdeliť vec. Absencia právomoci súdu má základ aj v povahe rozhodnutia o určení vlastníckeho práva, ktorá má deklaratórny charakter. Pri reálnom rozdelení veci v zmysle žalobného petitu žalobcu de facto vznikajú nové veci ako objekty občianskoprávných vzťahov, preto žiadané rozhodnutie by malo kreačný a konštitutívny charakter, čo je neprípustné. Napriek jednoznačne znejúcemu enuciátu rozsudku, súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku vyslovil právny záver, podľa ktorého sú sporné podzemné skladové priestory súčasťou veci hlavnej - stavby Župného domu.

20. Odvolací súd samozrejme reflektuje odvolacie dôvody žalobcu, no skôr než by pristúpil k prieskumu správnosti právnych záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k rozdeleniu veci, prioritne považoval za potrebné vysporiadať sa s procesnými podmienkami konania či pasívnou vecnou legitimitáciou žalovaného, keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v tomto kontexte presvedčivé.

21. Podľa ust. § 3 CSP, súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

22. Podľa ust. § 9 CSP, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

23. V prvom rade upriamuje odvolací súd pozornosť na tú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorej súd prvej inštancie konštatoval nedostatok svojej právomoci pre rozdelenie stavby garáží na jednotlivé nebytové priestory. Súd pritom uviedol, že v čase vyhlásenia rozsudku musí vec v právnom slova zmysle existovať, pričom rozhodnutie súdu je obmedzené iba na prípadné deklaratórne potvrdenie existencie vlastníckeho práva. Súd nemôže nahrádzať správne konanie ani zasahovať do právomoci stavebného úradu. Poukázal zároveň na ust. § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého vlastníctvo bytu alebo nebytového priestoru v dome sa nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu.

24. V nadväznosti na vyššie uvedené sa z pohľadu odvolacieho súdu žiada zdôrazniť, že právomoc súdu je procesnou podmienkou konania, ktorej nedostatok dôvodí zastavenie konania. Súd prvej inštancie

však napriek vlastnej argumentácii pristúpil v preskúvanom prípade k meritórnemu rozhodnutiu, ktorého odôvodnenie potom nie je pre účely rozhodnutia odvolacieho súdu dostatočne zrozumiteľné. Ak súd prvej inštancie spochybnil svoju právomoc, pri súčasnom uvedení, že vec patrí do právomoci stavebného úradu, mal by v takom prípade zrozumiteľnejšie uviesť dôvody, prečo vo veci ďalej konal, inak je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné a vecnú správnosť napadnutého rozsudku možno len sťažka preskúmať.

25. Zároveň, ak súd prvej inštancie uviedol, že rozdelenie veci spadá do právomoci stavebného úradu, pričom toto jeho tvrdenie zodpovedá vyjadreniu Úradu geodézie, kartografie a katastra (č. I. 314 spisu), mal vec postúpiť kompetentnému orgánu, avšak reflektujúc pritom argumentáciu žalobcu, že vyjadrenie stavebného úradu k možnosti rozdelenia stavby na samostatné nebytové priestory sa nevyžaduje, keďže nedochádza k stavebným úpravám na predmetnej stavbe, ktorej jednotlivé časti boli postavené pred 01. 10. 1976. Každopádne, z odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd nenašiel odpoveď súdu prvej inštancie pre zvolený postup meritórného rozhodnutia ani vysporiadanie sa s argumentáciou žalobcu, ktorá má úzky súvis okrem iného aj s určením orgánu, do ktorého právomoci preskúmaná vec patrí.

26. Podľa ust. § 159 CSP, začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

27. V ďalšom rozsahu súd prvej inštancie zistil, že na Okresnom súde Prešov prebieha spor o vydanie bezdôvodného obohatenia aj spor o zriadenie vecného bremena, pritom podľa názoru súdu je žaloba o plnenie prekážkou litispendencie vo vzťahu k žalobe určovacej. Sporné vlastnícke právo tak má súd prejudiciálne skúmať v spore o plnenie. S ohľadom na uvedené sa z pohľadu odvolacieho v tomto kontexte žiada zdôrazniť, že v zmysle ust. § 159 CSP aj prekážka litispendencie dôvodí konanie zastaviť. Nezrozumiteľným sa preto javí dôvod, pre ktorý súd napriek vyslovenému záveru o prekážke litispendencie meritórne rozhodol a žalobu zamietol. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je ani v tomto smere dostatočne zrozumiteľné, aby odvolací súd bol spôsobilý preskúmať správnosť postupu súdu prvej inštancie. Zamietnutie žaloby je zdá sa potrebné rozsiahlejšie argumentovať, ak odvolací súd mieni o odvolaní žalobcu riadne rozhodnúť.

28. Podľa rozsudku najvyššieho súdu vo veci sp.zn. 2Cdo205/2009 z 29. 06. 2010 „Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“

29. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. 6Cdo/214/2011z 18. 01. 2012).

30. Odhliadnuc nateraz od procesných podmienok konania, ktoré súd musí prioritne skúmať, považuje odvolací súd za nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku aj vo vzťahu k vecnej legitímácii strán sporu, ktorú mal súd skúmať i bez návrhu. Relevantným pritom mohlo byť zistenie súdu prvej inštancie, či sporné skladové priestory sú vôbec zapísané v katastri nehnuteľností. Sledujúc vyjadrenie žalobcu na č. I. XX spisu, vyjadrenie znalcov na č. I. XXX, tiež č. I. XXX spisu, natíska sa relevantne úvaha, že sporné skladové priestory nie sú zapísané na liste vlastníctva č. XXX, súčasne so stavbou garáží súp. č. XXXXX. Ak by sa však táto úvaha preukázala v predmetnom konaní, potom by mal súd prvej inštancie zrozumiteľne vysvetliť, z akých skutočností odvodzoval pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, najmä za situácie, ak by jeho vlastníctvu k skladovým priestorom nesvedčal žiaden administratívny zápis a vec v súčasnosti žiadnym spôsobom nevyužíva. Potrebu skúmania pasívnej vecnej legitímácie žalovaného

zvýrazňuje aj prijatý záver súdu prvej inštancie, že pozemné skladové priestory sú vlastne súčasťou Župného domu, teda sú vlastníctvom žalobcu.

31. V opačnom prípade, ak súd prvej inštancie zistí, že sporné skladové priestory sú zapísané v katastri nehnuteľností ako stavba garáží, súp. č. XXXXX, druh stavby: garáž, zapísanej na LV č. XXX, katastrálne územie E., postavených na pozemku KN č. XXX/X, pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného v takom prípade považuje odvolací súd za danú.

32. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

33. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ust. § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje strane konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

34. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa sporovej strane konania odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, keďže aj pre odvolací súd je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

35. Za daného stavu, ak sa konajúci súd nie dostatočne vysporiadal s procesnými podmienkami konania, vrátane fundamentu pre meritórne rozhodnutie, spočívajúcom vo vecnej legitimácii strán sporu, potom odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

36. Po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie náležite reflektovať odvolacím súdom prezentované výhrady voči napadnutému rozsudku, ktoré sú fundamentom pre ďalšie konanie a rozhodovanie. Po vypoíadaní sa s nimi súd vo veci príliehavo rozhodne, pričom svoje rozhodnutie zdôvodní podľa požiadaviek zákonodarcu, kladených na odôvodnenie rozsudku v ust. § 220 ods. 2 CSP a podľa ust. § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).